

VII. БІБЛІОГРАФІЯ. РЕЦЕНЗІЇ. ІНФОРМАЦІЯ

О. М. Яценко

ДАНИЛО ГУСАР СТРУК — ВЧЕНИЙ-ЕНЦИКЛОПЕДИСТ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ (Матеріали до біобібліографії)

Усе своє життя Данило Струк присвятив поширенню й популяризації відомостей про Україну поза її межами. Його літературна діяльність служила піднесенню авторитету України, історичної Батьківщини, в якій йому не довелося жити, але яку він широко любив.

Народився Данило Струк 5 квітня 1940 р. в Львові в сім'ї Євстахія-Остапа Струка (22.09.1909–1941), провідного діяча ОУН, директора Львівського медичного інституту. Данилові був тільки один рік, коли НКВД закатувало батька — його жорстоко скалічене тіло було пізніше знайдене в підвалах Лонцької тюрми, серед тисяч інших українців, вбитих радянською службою безпеки напередодні війни. Ця подія дуже вразила Данила, і, як він пізніше признався, стала основним фактором в його рішенні присвятити своє життя українській культурі.

У 1944 р., перед поверненням до Львова радянських військ, мати Струка — Дарія виїхала з малолітнім сином до Німеччини, де його вітчимою став Василь Гусар. У грудні 1949 р. родина емігрує до США і поселяється в Нью-Джерсі. Тут Данило закінчив у 1959 р. Rutger's Preparatory School, аналог європейської гімназії з найбільшим числом золотих медалей в історії школи, і в той же рік поступив до Гарвардського університету. У 1963 р. захистив диплом бакалавра, його праця була присвячена Павлу Тичині. Це перша робота з української літератури прийнята в Гарварді. Після закінчення університету Д. Струк перебирається до Едмонтону (Канада). Тоді він був вражений великою повагою до етнокультурних меншин в цій країні, яку він сприйняв як рідну землю. Згодом у 1964 р. здобуває в Альбертському університеті звання магістра з української літератури, а з 1965 р. почав працювати над докторатом у Торонтському університеті. З 1967 р. до 1999 р. він викладав курси з української мови і літератури в Відділі слов'янських мов і літератури Торонтського університету. У 1970 р. з успіхом захистив докторську дисертацію про Василя Стефаника «A Study of Vasyl'

БІБЛІОГРАФІЯ, РЕЦЕНЗІЇ, ІНФОРМАЦІЯ

Stefanvk: *The Pain at the Heart of Existence*». У дипломі зазначено, що докторант є перший з україністики в Торонтському університеті. І хоча про Стефаніка вже було багато написано, Д. Стрвк намагався представити по-новому оригінальність творчості письменника «як великого художника в зображенні людських страждань». Для неукраїнського читача автор переклав на англійську мову найбільш характерні твори Стефаніка. З 1971 р. Стрвк працював асистент-професором у Відділі слов'янських мов і літератур Торонтського університету (з 1981 р. — професор) [1]. З квітня 1999 р. він був призначений на п'ятирічний термін головою Славістичного відділу цього навчального закладу, але смерть не дала йому приступити до виконання цих функцій.

Для студентів останнього курсу, а також для тих хто має початкові знання з української мови Д. Стрвк підготував посібник української мови для англійськомовного користувача «*Ukrainian Undergraduates*». Посібник охоплює 23 розділи з додатковим вступом фонетики. Крім граматики і щотижневих вправ, до посібника додано граматичні таблиці, а також короткий українсько-англійський і англійсько-український словник найбільш вживаних слів. Посібник, підготовлений за власною системою на основі своєї педагогічної дидактичної практики, з'явився в 1978 р., його тричі передрукували, а в 1998 р. вийшло друге доопрацьоване видання.

Як фахівець з сучасної української літератури Стрвк аналізував у своїх викладах в Торонто, Гарварді твори влюблених поетів, прозаїків і драматургів (І. Франко, В. Винниченко, П. Тичина, М. Хвильовий, Е. Андієвська, І. Калинець, О. Гончар, Г. Чубай і багато інших). Він автор численних статей про українських письменників у різних англійськомовних спеціалізованих виданнях: «*Journal of Ukrainian Studies*», «*Harvard Ukrainian Studies*», «*Slavic Review*», «*The Slavic and East European Journal*», «*The Canadian Slavonic papers*», а також у періодичних виданнях української діаспори «Сучасність» і «Нові дні». Остання його доповідь — стаття «Компаративний аналіз «Лиса Микити» І. Франка з «Reineke Fuchs» Й. Гете» на конференції в Мюнхені, яка була проголошена за кілька годин до смерті.

Замолоду Д. Стрвк займався поетичною творчістю. Його поезії друкували в журналах «Сучасність», «Північне сяйво», «Нова поезія». Збірка поем під назвою «Гамма сігма» з'явилася в 1963 році. Він також займався перекладацькою працею.

Найбільшою любов'ю Д. Стрвка як літературознавця була сучас-

часна українська поезія, яку він читав з великою чуттєвістю. За словами його колеги по Альбертському університету Олега Ільницького, сильною стороною Д. Стрвк було близьке читання і аналіз текстів. Він був емоційним і проникливим суддею літературних праць. Захоплений і популярний викладач, він був, передусім, зацікавлений роз'яснити поезію читачеві, внести ясність в заплутану естетику і механіку поеми і поета — особливо «таємниці» таких фаворитів як Ігор Калинець і Емма Андіївська.

Данило Стрвк брав активну участь в різних навкових та громадських організаціях. Він був членом Консультативного Комітету «The Journal of Ukrainian Studies» (1976–87; 1990), головним редактором «Encyclopedia of Ukraine» (1989–99), директором офісу публікацій і асоціативним директором Канадського Інституту Українських Студій (КІУС; 1990), віце-президентом Міжнародного Енциклопедичного Бюро Фізики (1992), членом Редакційного комітету «CIUS Press» (1992). Крім того він був членом Правління Канадської Фундації Українських Студій (1985), дійсним членом НТШ (з 1988), віце-президентом Канадської Асоціації Славистів (1989–90) її президентом (1991–92), іноземним членом Національної академії наук України (з 1992), головою НТШ в Європі (1997–99), директором Інституту Українознавства в Франції (1998–99). У 1960-х рр. брав активну участь в українському Пласті в кверні Булаків.

Окремо треба зупинитися на участі Д. Стрвк в енциклопедичній справі, де він зумів проявити себе як талановитий організатор, новатор та впроваджувач новітніх технологій в цю галузь.

По родинній лінії Стрвк добре знав про велику роботу над «Енциклопедією українознавства», яку проводили видатні українські вчені-емігранти — Дарія Сіяк-Кубійович, дружина головного редактора «Енциклопедії українознавства» Володимира Кубійовича, була тіткою дружини Данила Оксани Пісепької. Під час відпустки в 1980 р. Стрвк погодився приїхати до Сарселю (передмістя Парижу), де розмішувалася Головна редакція «Енциклопедії українознавства» і допомогти в редакції над англійською «Енциклопедією України». Роботу цю виконував безоплатно. Згодом він приїздив щороку до Франції і допомагав Редколегії, а в 1982 р. зайняв посаду відповідального редактора. Після смерті В. Кубійовича, з 1989 р., Стрвк стає головним редактором англійської «Енциклопедії України» та переносить Редакцію до Торонто.

Найбільшим академічним досягненням Д. Стрвк, безперечно, була 5-ти томна «Encyclopedia of Ukraine», яка видана в «University of Toronto Press». Це був головний проект Канадського Інституту

БІБЛІОГРАФІЯ, РЕЦЕНЗІЇ, ІНФОРМАЦІЯ

Українських Студій. Перші два томи «Encyclopedia of Ukraine» з'явилися за редакцією В. Квбійовича, а останні три — Д. Стрвк. Енциклопедія містить приблизно 15000 гасел різного розміру, охоплює 4344 сторінки і є цінним довідником про Україну, в основному для зарубіжних користувачів.

Почавши з третього тому «Encyclopedia of Ukraine», Д. Стрвк вніс ряд реформ у спосіб підготовки Енциклопедії. Чувовий організатор, він добре володів новими інформаційними технологіями. Впровадження комп'ютерів, телефаксів, фотокопіювальної техніки у редакційний процес дозволило прискорити роботу над Енциклопедією (за п'ять років було підготовлено і видано три томи по тисячч сторінок кожний), досягнути більшої якості і зменшити витрати на її підготовку [2, С. 203].

У процесі роботи з'явилися труднощі відносно авторства Головного редактора. Для того, щоб не було питань щодо привласнення собі заслуги відносно «Encyclopedia of Ukraine», Стрвк писав у 1991 р.: «Англомова «Енциклопедія України» є доповненням, і осучасненням «Енциклопедії українознавства». Твори виривають з того самого джерела, але різняться так, як різняться батьки і діти... Треба все таки підкреслити, що хоч може виконання і сам твір змінився, все таки сама концепція «Енциклопедії українознавства» як і англомовної «Енциклопедії України» лишається заслугою, в першу чергу, НТШ та його довголітнього голови професора В. Квбійовича» [2, С. 204].

Вихід у світ 5-ти томної «Encyclopedia of Ukraine» стало можливим завдяки спільній роботі приблизно п'ятисот людей: науковців, редакторів, картографів та ін. Презентація Енциклопедії відбулася у вересні 1993 р. у Торонто, при участі визначних представників з України і діаспори, які вшанували сподвижників цього великого проекту. Це було тріумфом не тільки для головного редактора, але й для української науки. Д. Стрвк так казав про Енциклопедію: «Encyclopedia of Ukraine» задумана як скарбниця знань про країну, яка була на межі зникнення, а стала джерелом знань про країну недавно вдруге народжену». Роботу над Енциклопедією він порівнював із створенням автомобіля: «Енциклопедія, так як і автомобіль, призначена для наших потреб. Винахідником і виробником дослідного зразка був професор В. Квбійович. Моя роль, як Генрі Форда — я створив систему і виробництво, щоб в короткий термін виконати всі обсяги видання і створити умови, в яких буде можливість підготувати нову, кращу і більш сучасну Енциклопедію. При виготовленні автомобіля постає потреба в ін-

женерах, конструкторах, дизайнерах, різних фахівцях і робітниках, так і в випадку з виданням Енциклопедії є необхідність в редакторах, авторах, інших фахівцях».

Після виходу в світ п'ятитомної «Encyclopedia of Ukraine» Д. Стрвк згуртувавши колектив співробітників продовжував працю над додатковими томами, щоб осучаснити зміст попередніх, особливо перших двох, які з'явилися ще до відновлення державності України, а також до виготовлення іменного покажчика до п'ятитомника, який допоможе дослідникам знайти додаткові дані, які не мають окремих статей, але знаходяться в інших гаслах енциклопедії. 30 листопада 2001 р. вийшов останній том „Encyclopedia of Ukraine: Index and Errata», роботу над яким розпочав покійний головний редактор професор Данило Гусар-Стрвк. Він розумів, що корисність і престиж Енциклопедії зросте з появою такого тому. Покажчик містить перелік осіб, громадських та політичних груп, вибраних місцевостей, установ та часописів, про які інформувє «Encyclopedia of Ukraine». Це гідне закінчення одного з найважливіших українських наукових видань поза Україною. На сьогодні «Encyclopedia of Ukraine» — один з найважливіших і далекосяжних наукових заходів українських учених на Заході, найбільш об'єктивне джерело знань про Україну англійською мовою.

За свою титанічну працю над англійською «Енциклопедією України» Д. Стрвк був нагороджений почесними відзнаками: Призом Канадської Фундації Українських Студій (КФУС) за саме високе досягнення в Українських студіях (вересень 1993) та званням «Українець року, 1997» Українського Технологічного Товариства в Пітсбургу (США).

Д. Стрвк мав велику пристрасть до сучасної французької цивілізації. Він любив досліджувати різні регіони Франції і став гарним знавцем французької культури — мистецтва, архітектурних пам'яток, вина, сирів, національної кухні. Закоханий в Францію, він також бачив, що знання про Україну і українознавство в цій країні мінімальні. Це дуже велика втрата для України, яка могла б здобувати велику користь із ближчої взаємодії з Францією.

Працюючи в Торонтському університеті і над англійською «Енциклопедією України» Д. Стрвку доводилося надалі щороку відвідувати Сарсельський осередок, колиску всіх енциклопедичних проектів, а XV загальні збори НТШ в Європі, в травні 1997 р., обрали його головою. Насамперед, новообраний голова намагався знайти засоби, які б забезпечили даліше існування

БІБЛІОГРАФІЯ, РЕЦЕНЗІЇ, ІНФОРМАЦІЯ

осередку. Першим завданням нового голови стало знаходження коштів для подальшої праці НТШ в Сарселі і його наукової діяльності. Д. Стрुक звернувся до української громади через засоби масової інформації, він намагався підкреслити важливість збереження наукового центру в Франції [3, С. 51: 41].

Одним із заходів вченого було доведення необхідності створення на базі НТШ в Європі Інституту українознавства в Франції. Такий Інститут мав би своїм завданням розвивати українознавство французькою мовою, на зразок того, що подібні інститути (Гарвард і Едмонтон) зробили за океаном [3, С. 52: 41. 30 травня 1998 р. цей Інститут офіційно засновано при НТШ в Сарселі, і його очолив Д. Струк. Метою Інституту було вивчення України в всіх дисциплінах: історії, економіки, мови, культури, релігії, літератури, мистецтва і т. д.: планувалося видавати ці дослідження українською, французькою, англійською мовами; створювати умови в Франції для зустрічі між французькими і українськими вченими; представляти в Франції українську науку і культуру.

Раптова смерть порушила плани цієї чудової людини. Помер Данило Струк 19 червня 1999 р. в Мюнхені, де брав участь в конференції в Українському Вільному Університеті. Похований в склепі НТШ в Сарселі поруч з науковцями української діаспори, які створювали «Енциклопедію українознавства»: В. Квбійович, В. Янів, З. Квзеля та ін.

Після смерті заслуженого викладача, літературознавця, перекладача і невтомного працівника української науки було створено фонд Данила Струка при Канадській Фундації Українських Студій. На його пошану Канадський Інститут Українських Студій створив Програму української літератури імені Данила Гусара-Струка при Торонтському бюро. Вона буде розвиватися в напрямку створення потужного центру дослідів і видавничої діяльності в галузі вивчення і поширення української літератури. Основна мета Програми — поширення знання про українську літературу в англomовному світі. Вона буде підтримувати літературознавчі досліді, наукові твори, переклади; сприятиме організації занять, публічних виступів, авторських читань; проводитиме в Торонто щорічний Меморіальний виклад ім. Данила Гусар-Струка.

1. Encyclopedia of Ukraine. — Toronto, 1993. — Vol. 5. — P. 68–69.

2. НТШ і Encyclopedia of Ukraine // Від наукового товариства ім. Шевченка до Українського Вільного Університету:

Міжнар. навк. конф. (Пряшів — Свидник, 12–15 червня 1991). — К. та ін., 1992. — С. 200–204.

3. Жуківський А. Нарис історії Наукового товариства ім. Шевченка в Європі. — Л.: Париж, 2000.

4. Зерна. — 1998. — № 4–5. — С. 359–360.

5. Пам'яті вченого-енциклопедиста // Вечірній Київ. — 1999. — 23 черв.

6. Данило Струк // Золота книга української еліти. — К.: Євроімідж, 2001. — Т. 2. — С. 436–437.

7. Те саме // Народжені Україною: Меморіальний альманах: У 2-х кн. — К.: Євроімідж, 2002. — Кн. 2. — С. 578–579.

Бібліографія праць Д. Струка

а) Книги

1. Pavlo Tychyna's Soniashni kliarnetv: Kliarnetvzm — Neo-Baroque. — Harvard College, 1963. — 54 p.

2. Гамма сігма. — Кембридж: Вінніпег, 1963. — 40 с.

3. A Study of Vasyl' Stefanuk: The Pain at the Heart of Existence / With foreword by G.S.N. Luckvi. — Littleton, Colorado: Ukrainian Academic Press, 1973. — 200 p.

4. Ukrainian for Undergraduates / The Canadian Institute of Ukrainian Studies. — Toronto: Mosaic Press, 1978, 1982, 1988, 1991, 1998.

5. Ukrainian for Undergraduates: Laboratory Manual. — Edmonton: CIUS, 1989.

6. Encyclopedia of Ukraine / Ed. by D. H. Struk. — Toronto, 1989–1993. — Vol. 3–5.

7. Ukrainian for Undergraduates: Laboratory Manual on CD. — Toronto, 1998.

б) Статті

1. Максим Рильський як неокласик // Сучасність. — 1965. — № 11. — С. 62–69.

2. Предтеча українського романтизму // Там же. — 1967. — № 4. — С. 121–123. — Про творчість Левка Івановича Боровиковського.

3. Turuk or Blind-Alley: Val'dshnerov of M. Khvyl'ovv // Canadian Slavic Studies. — 1968. — II, 2. — P. 239–252.

4. The Great Escape: Principal Themes in Valerii Briusov's Poetry // Slavic and East European Journal. — 1968. — XII, 4. — P. 407–424.

5. Hryhorii Chubai: Beyond All Expectations // Canadian Sla-

БІБЛІОГРАФІЯ. РЕЦЕНЗІЇ. ІНФОРМАЦІЯ

voniv Papers. — 1972. — Vol. XIV. 2. — P. 280–300.

6. The Summing-up of Silence: The Poetry of Ihor Kalvynets' // *Slavic Review*. — 1979. — XXXVIII. 1. — P. 17–30.

7. Винниченкова моральна лабораторія // *Сучасність*. — 1980. — № 7–8. — С. 94–105: Те саме // *Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 3-х кн.* — К.: Рось, 1994. — Кн. 1. — С. 374–383.

8. Як читати поезії Емми Андіївської // *Сучасність*. — 1981. — № 12. — С. 8–15.

9. Ukrainian Emigre Literature in Canada // *Identifications: Ethnicity and the Writer in Canada* / Ed. by Jans Balan. — Edmonton: CIUS, 1982. — P. 88–104.

10. Богдан Бойчук — новий і передостанній // *Journal of Ukrainian Studies*. — 1983. — № 14. — P. 95–100.

11. Невмирущі Вальшпнепи. Чухраїнці і Півіркунці // *Symbolae in honorem Volodymyri Janiw*. — Munich: Ukrainian Free University, 1983. — P. 833–838.

12. Хто такий Борис Подоляк // *Слово*. — 1984. — № 10. — С. 428–439.

13. Яцків Михайло // *Енциклопедія українознавства: Словникова частина*. — 1984. — Т. 10. — С. 4003.

14. Andrievska Emma // *Encyclopedia of Ukraine* / Ed. by V. Kubiyovych. — Toronto: University of Toronto Press. — 1984. — Vol. 1. — P. 67.

15. Antonvch Bohdan Ihor // *Ibid.* — P. 86–87.

16. Barka Vasyl // *Ibid.* — P. 178.

17. Cheremshvna Marko // *Ibid.* — P. 415.

18. Children's Literature // *Ibid.* — P. 448–450.

19. Andrievs'ka's Concept of Round Time // *Canadian Slavonic Papers*. — 1985. — XXVII. № 1. — P. 65–73.

20. Українська радянська поезія в 1984 році // *Сучасність*. — 1986. — № 4. — С. 28–40.

21. Clarinetisme — Neo-Baroque: Les Clarinettes du Soleil de Pavlo Tvčvna // *Ukraine 1917–1932: Renaissance nationale* / Ed. by Joukovskv A., Korduba E. — Paris: INALCO, 1986. — P. 211–230.

22. Vvnnvchenko's Moral Laboratory // *Studies in Ukrainian Literature: The Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the US* / Ed. by Rubchak B. — New York: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the US, Inc., 1986. — XVI. № 41–42 (1984–85). — P. 275–288.

23. Gogol Nikolai // *Encyclopedia of Ukraine* / Ed. by V. Kubiyov-

vvč. — Toronto: University of Toronto Press, 1988. — Vol. 2. — P. 63–65 (v співавторстві з Д. Чижевським).

24. Hak Anatol // Ibid. — P. 114.

25. Historical song // Ibid. — P. 156 (v співавторстві з П. Оларченко).

26. Hnatvshak Mvkola // Ibid. — P. 200.

27. Humenna Dokiia // Ibid. — P. 268–269.

28. Idvll // Ibid. — P. 299–300 (v співавторстві з Д. Чижевським).

29. Kalvnets Ihor // Ibid. — P. 406.

30. Karmanskv Petro // Ibid. — P. 424.

31. Klen Yurii // Ibid. — P. 564.

32. Kobrvnska Nataliia // Ibid. — P. 571–572.

33. Kobzar // Ibid. — P. 574–575.

34. Kostetskv Ihor // Ibid. — P. 627.

35. Kovalenko Liudmvla // Ibid. — P. 639–640.

36. Kravchenko Uliana // Ibid. — P. 664.

37. Kravtsiv Bohdan // Ibid. — P. 665

38. Kubiiiovč Volodvmvr // Ibid. — P. 697 (v співавторстві з А. Жвковським).

39. Kurchvnskv Roman // Ibid. — P. 715.

40. Kurdvdvk Anatol // Ibid. — P. 717.

41. Вігилії Емми Андіївської // Сучасність. — 1988. — № 10. — С. 100–103. — Рец. на кн.: Андіївська Е. Вігилії. — В-во «Сучасність», 1987. — 240 с.

42. What is the Meaning of «Sin» in V. Vvnnvchenko's Hrikh // Canadian Slavonic Papers. — 1989. — XXXI. № 1. — P. 57–66.

43. Історичний роман Ліни Костенко // Сучасність. — 1990. — № 5. — С. 26–41.

44. Про поезію, непоезію і модерну поезію // Сучасність. — 1990. — № 9. — С. 20–27.

45. The How, the What and the Why of Marusia Churai: a Historical Novel in Verse by Lina Kostenko // Canadian Slavonic Papers. — 1990. — XXXII. № 2. — P. 148–165.

46. Andiiivska Emma // Literary Exile in the Twentieth Century: an Analysis and Biographical Dictionary / Ed. by M. Tucker. — New York: Greenwood Press, 1991. — P. 70–71.

47. Невольничча муза, або як «орати метеликами» // Калинець І. Невольничча муза: Вірші 1973-1981 роки. — Балтимор: Торонто: Смолоскип, 1991. — С. 7–31.

48. The Journal Svit: A Barometer of Modernism // Harvard

БІБЛІОГРАФІЯ. РЕЦЕНЗІЇ. ІНФОРМАЦІЯ

Ukrainian Studies. — 1991. — Vol. XV, № 3/4. — P. 245–257.

49. Organizational Aspects of DP Literary Activity // The Refugee Experience: Ukrainian Displaced Persons after World War II. — Edmonton: CIUS Press, 1992. — P. 223–239.

50. НТШ і Encyclopedia of Ukraine // Від наукового товариства ім. Шевченка до Українського Вільного Університету: Між-нар. навк. конф. (Пряшів–Свидник, 12–15 червня 1991 р.). — К. та ін., 1992. — С. 200–204.

51. Encyclopedia of Ukraine / Ed. by D. N. Struk. — Toronto: University of Toronto Press. — 1993. — Vol. 3–5.

52. Preface to Volumes 3 to 5 // Encyclopedia of Ukraine. — Toronto et al., 1993. — Vol. 3. — P. IX–X.

53. Legends // Ibid. — P. 71 (в співавторстві з Л. Чижевським).

54. Lesvch Vadym // Ibid. — P. 91.

55. Literary journals // Ibid. — P. 141–142.

56. Literature // Ibid. — P. 143–150.

57. Liubomirskiy Stepan // Ibid. — P. 172.

58. Luckvi George Stephen Nestor // Ibid. — P. 200.

59. Lupul Manoly // Ibid. — P. 210.

60. Luzhnytskyi Hryhorii // Ibid. — P. 216.

61. Macaronics // Ibid. — P. 262.

62. Makovei Osvob // Ibid. — P. 281.

63. Moloda Muza // Ibid. — P. 444–445.

64. Mur (Mystetskyi ukrainskyi rukh) // Ibid. — P. 481–482 (в співавторстві з Г. Шевельовим).

65. Mushynka Mykola // Ibid. — P. 493.

66. New York Group (Niu-yorkska hrupa) // Ibid. — P. 593–594.

67. Olzhych Oleh // Ibid. — P. 691–692.

68. Osmachka Teodosii // Ibid. — P. 725.

69. Pachovskiy Vasyl // Ibid. — P. 746.

70. Parody // Ibid. — P. 784 (в співавторстві з І. Кошелівцем).

71. Pliushch Leonid // Ibid. — Vol. 4. — P. 41.

72. Poetics // Ibid. — P. 64.

73. Poetry // Ibid. — P. 65–68.

74. Pohrebennyk Fedir // Ibid. — P. 70.

75. Ponedilok Mykola // Ibid. — P. 139–140.

76. Radzhevych Volodymyr // Ibid. — P. 306–307.

77. Romanticism // Ibid. — P. 402–404 (в співавторстві з Б. Кравцевим).

78. Ruthenian Traid (Ruska triitsia) // Ibid. — P. 479.

79. Samchuk Ulas // Ibid. — P. 524.

80. Satire // Ibid. — P. 539–540.
81. Shevchenko Taras // Ibid. — P. 646–656 (в співавторстві з М. Антохієм, Л. Зельською-Даревич).
82. Shevchuk Valerii // Ibid. — P. 660–661 (в співавторстві з І. Кошелівцем).
83. Slovo Association of Ukrainian Writers in Exile // Ibid. — P. 765.
84. Stefanvk Vasvl // Ibid. — Vol. 5. — P. 41–42.
85. Stus Vasvl // Ibid. — P. 86–87.
86. Television // Ibid. — P. 183–184 (в співавторстві з В. Рєвцьким).
87. Teliha Olena // Ibid. — P. 184 (в співавторстві з О. Штв-лем).
88. Translated literature // Ibid. — P. 270–274 (в співавторстві з Б. Кравцевим, Ю. Покальчуком).
89. Versification // Ibid. — P. 588 (в співавторстві з І. Кошелівцем).
90. Vovk Vira // Ibid. — P. 658.
91. Vvnnvchenko Volodvmvr // Ibid. — P. 666–667.
92. A Novel about Human Destinv, or the Andiievska Chronicle // Journal of Ukrainian Studies. — 1993. — Vol. 18. № 1–2. — P. 151–160.
93. Тупик, або Вальдшнепи М. Хвильового // Євшан зілля. — Львів.. — 7(1993–1994). — С. 47–52.
94. Самі струмки — надземні і підземні // Нові дні. — 1994. — Vol. XLV. № 534–535. — С. 40–42.
95. Реабілітація Хмар Івана Нечвя Левицького // Літературознавство: Матер. III конгресу Міжнар. асоц. українців (Харків, 26–29 серпня 1996 р.) / Відп. ред. О. Мишанич. — К.: АТ «Обереги». 1996. — С. 389–397.
96. Професор Квбійович в фотографіях пам'яті // Шаблій О. Володимир Квбійович. — Париж: Львів, 1996. — С. 644–649.
97. Структура Стефаникової новели // Василь Стефаник — художник слова / Прикарпат. Ун-т ім. В. Стефаника: Ред.: В. В. Грешук та ін. — Івано-Франківськ: Плай, 1996. — P. 227–233.
98. What is a Ukrainian Modernist Poem // Благовісник праці: Навк. зб. на пошану акад. М. Мвшинки, д-ра філ. навк. — Ужгород: Пряшів, 1998. — С. 217–229.
99. Про видання «Encyclopedia of Ukraine» // Українська біографістика: Зб. навк. праць. — К., 1999. — С. 276–278.
100. Відзискання «Лиса Микити» // Сучасність. — 1999. — №4. — С. 96–103.

БІБЛІОГРАФІЯ, РЕЦЕНЗІЇ, ІНФОРМАЦІЯ

в) *Переклади*

1. Four ukrainian poets: Drach. Korotvch. Kostenko. Svmonenko / Translated by M. Bohachevskv-Chomiak. D. H. Struk: Ed. by G. S. N. Luckvi. — Quixote: Spring. 1969. — 84 p.

2. Two stories by Stefanvk // Modern Ukrainian Short Stories / Ed. by G. S. N. Luckvi. — Colorado. 1973.

3. Кінселла В. П. Інваґураційні збори / Перекл. з англ. Д. Г. Струк // Сучасність. — 1979. — № 9. — С. 44–49.

4. Ґалай Т. Після похорону баби / Перекл. з англ. Д. Г. Струк // Сучасність. — 1987. — № 1. — С. 9–25; № 2. — С. 11–21.

5. Stefanvk V. The Pions Woman // Modern Ukrainian Short Stories / Ed. by G.S.N. Luckvi. — Englewood: Ukr. Academic Press. 1995. — P. 10–13.

6. Stefanvk V. A Stone Cross // Ibid. — P. 18–35.

7. Vvnnvchenko V. A Strange Episode // Ibid. — P. 60–77.

Н. І. Мельник

КРУГЛИЙ СТІЛ «ЗАВДАННЯ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ БІОБІБЛІОГРАФІЧНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ»

7–9 жовтня 2003 р. в Києві відбулася міжнародна наукова конференція «Інноваційна діяльність — стратегічний напрям розвитку наукових бібліотек», організаторами якої виступили Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, Асоціація бібліотек України та Рада директорів наукових бібліотек і інформаційних центрів академій наук — членів Міжнародної асоціації академій наук. В рамках конференції, 8 жовтня 2003 р., пройшов круглий стіл «Завдання розвитку вітчизняних біобібліографічних інформаційних ресурсів», проведений Інститутом біографічних досліджень НБУ імені В. І. Вернадського.

Хвилиною мовчання учасники круглого столу вшанували пам'ять померлого в лютому 2003 р. першого директора Інституту біографічних досліджень, доктора істор. наук, професора Віталія Сергійовича Чишка.

На круглому столі обговорено широкий комплекс проблем, пов'язаних із розвитком вітчизняної та зарубіжної науки в галузі біографістики та української біобібліографії на тлі зростаючих інформаційних потреб суспільства та формування протягом останнього десятиліття принципово нових інформаційно-технічних можливостей їх забезпечення. Основна пробле-